

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1090

03.02.2024 (135)

Michael Kühnen

A második forradalom I. kötet: Hit és küzdelem

3. rész

A NEMZETI SZOCIALISTA ESZME

A nemzetiszocialista eszmét szavakba önteni az egyik legnehezebb kérdés:

"A nemzetiszocializmus egy nép pártban megtestesülő élni akarása."

Ezzel a mondattal tulajdonképpen le is zárhatnám a fejezetet, mert a lényeget mondja ki. Ez a meghatározás már tartalmazza a Volksgemeinschaft, az autarkia és a tervgazdaság, Nagy-Németország, a faj és a Lebensraum eszméjét. A nemzetiszocialista számára a programok nem dogmák, hanem túlélési segédletek, amelyek csak egy célt szolgáltak:

A német nép és a fehér faj jövőjének biztosítása!

Ha azonban most a nemzetiszocialista eszme egészéről adok számot, rögtön hangsúlyozom, hogy nem akarok új dogmát alkotni vagy az NSDAP programját átírni. Nem akarok az ideológiának olyan történetét sem kidolgozni, amely az 1920-1945 közötti időszakra korlátozódik, hanem a tilalom hosszú időszakát és a mai nemzetiszocialista mozgalom következményeit is bevonom a megfontolásaimba.

A nemzetiszocialista eszme középpontjában a Volksgemeinschaft ismerete áll. A Volk az a számszerűen legnagyobb természeti rendszer, amelyhez még mindig spontán hűséget, a "valahová tartozás" érzését érezzük. Ennek az összetartozás-érzésnek természetes fejlődése van, az emberi közösség legkisebb szerves sejtjétől - a családtól - a nemzetségen, a falun, a városon, a régió és végül a népen át. Ha egy népnek ez a természetes struktúrája jelen van és ép, akkor ez a nép boldog, a bizalom és az önbizalom érzése uralkodik, a rossz időkön is gyorsan és lényegében fájdalommentesen jut túl. A nemzetiszocializmus csak azért tudott hat éven át határozott ellenállást tanúsítani az egész világnak, mert a Volksgemeinschaftot sikerült megteremtenie és formálnia. A nemzetiszocialista állam nem esett szét, és nem volt népfelkelés az utolsó pillanatig. Csak az egyértelmű katonai vereséggel omlott össze a nép, kimerülve a bombák, a terror és a hazugságok áradatában. Az ipari forradalom kezdete óta ez a nép és a haza iránti érzés, a nemzeti egészhez való tartozás tudata egyre inkább eltemetésre került. Az első világháború kitöréséig még élt, majd elapadt.

A közvetlen életkörhöz való tartozás érzése is elveszett, mert a mobilitás megnőtt, és a modern városok csúfsága egyáltalán nem engedte, hogy ilyen érzéseket keltsenek. A nagycsalád felbomlott, és ma már még a nukleáris család sem számít modernnek. Minden alap, amelyen egy egészséges állam nyugodhat, elenyészett, vagy megingott a sötét erők csapásai alatt. Ezek ugyanis korántsem csak a fejlett ipari társadalom elkerülhetetlen fejleményei; a természetes rendező mechanizmusok e bomlását egy rejtett világellenség segíti elő és részben irányítja, amelyről később lesz szó. A természetes rend bomlását szenvtelenül megfigyelhetjük. Tehetetlenül siránkozni rajta, ahogyan az polgári körökben szokás, ostobaság; figyelmen kívül hagyni, ahogyan azt a nemzeti tábor völkkisch tudósai szeretik, ostobaság.

Nem telepedhetünk le ezeknek az alapoknak a maradványaira, mint egyes tekintélyelvű oktatási diktatúrák, és nem uralkodhatunk pisztollyal az öklünkben! A mindenhol érezhető, természetes és biztonságos rend utáni vágyakozást akarjuk felhasználni arra, hogy ezeket az alapokat újjáteremtsük. Valami újat akarunk teremteni, nem pedig a régi maradványait adminisztrálni! Így nem az államra és annak formájára (tekintélyelvű) vagyunk rögzülve, hanem eszménk az egész népre irányul, totalitárius.

A nemzetiszocializmus völkkisch, nem tekintélyelvű világnézatként fogja fel magát, tehát forradalmi és nem konzervatív! A nemzetiszocializmus az elit tudat és a tömegmozgalom sajátos keveréke. A kettő tulajdonképpen kizárja egymást, és mégis itt csak az egyiket találjuk a sok látszólagos ellentmondás közül, amelyek lehetővé teszik a nemzetiszocializmus számára, hogy elérje egyedülálló erejét és dinamizmusát. Az a tény, hogy a nemzetiszocialista mozgalmon belül az emberek

nem egyformák, hanem egyenrangúak, hogy az általános iskolásoktól a diákokig mindenki tiszteli és becsüli egymást, hogy nem ismerünk státusgőgöt, hanem csak feltétlen bajtársiasságot, hogy tehát - egyszóval - a nemzetiszocialista mozgalomban már előre kialakult az eljövendő nemzeti közösség, ez teszi ezt a mozgalmat olyan vonzóvá a fiatalok és azok számára, akik úgy érzik, hogy valami hiányzik az életükből. De ez megmagyarázza a mozgalom egy másik alapelvét is:

A nemzetiszocialista mozgalom kizárólagos és korlátlan hatalmat követel Németországban!

Ez ugyanúgy igaz volt tegnap is, mint ma és holnap. A nemzetiszocializmus nem egy olyan párt, amely azért akar hatalomra jutni, hogy valamilyen programot hajtson végre, hanem önmagában egy eljövendő közösséget testesít meg, amely vagy teljesen érvényesül, vagy egyáltalán nem. A nemzetiszocializmus tragédiája, hogy Adolf Hitler ezt nem tudta elérni, hanem paktált a reakcióval, és feláldozta Ernst Röhmöt. A nemzetiszocialista forradalom nem 1939-ben a háború kitörésekor, nem Sztálingrádban és nem a feltétel nélküli kapituláció napján bukott meg, hanem a második forradalom lemondása és a leghűségesebb nemzetiszocialisták 1934. június 30-i értelmetlen feláldozása miatt!

Ezt az elvet ma még határozottabban kell követni, mint akkoriban. A nemzetiszocialisták betartják a demokrácia törvényeit, de nem titkolják, hogy nem engednek ellenzéknek, ha ők maguk vannak hatalmon. A nemzetiszocializmussal szembeni ellenállás a néppel szembeni ellenállás, tehát hazaárulás a nép ellen!

Egy olyan párt, amely korlátlan és kizárólagos hatalmat követel magának az államban, amely már a harc idején jogot követel magának arra, hogy a mozgalom ágaiban alakítsa a jövő államát, egy ilyen pártnak különleges szervezési elvre van szüksége. Minden más párttól különböznek azok a feladatok, amelyeket a nemzetiszocialista mozgalom magának állít: A nép minden áramlatát, osztályát és birtokát magában kibékíteni, a nép szívét megnyerni, ezt a népet nevelni és az új birodalom modelljét már a mozgalom soraiban kialakítani. Hogy mindezt megvalósíthassa, Adolf Hitler egykor megalkotta mozgalma - a Nemzetiszocialista Német Munkáspárt - számára a Führerprinzip-t, a legjobbak kiválasztásának, a személyes kezdeményezésnek és felelősségnek, a fegyelemnek és a rendnek az elvét. Ez egy alapvetően katonai elv, amely évezredek óta bevált a legnagyobb rendkívüli helyzetben, amellyel emberek és nemzetek szembesülhetnek: a **háborúban**.

Még a demokratikus állam sem mond le erről az elvről, amikor a katonai szféráról van szó. De vajon a demokraták tényleg azt hiszik, hogy a béke problémái kisebbek, mint a háborúéi, hogy következőképpen a többségi döntéshozatal névtelen elve, amelyet ők a vezérelvvel szemben "jobbnak" tartanak, itt nem

megfelelő? Ha nem, akkor miért nem "demokratizálják" a hadsereget, ahogyan a politikát "demokratizálták"? Micsoda ijesztő és képmutató következetlenség!

A katonai vezetői elvet a demokrácia felelőtlen, véletlenszerű döntéseivel szemben felsőbbrendűnek tartom, és annak az állami szférába való áthelyezését szorgalmazom. Ez őszinte és következetes. A demokraták ezzel szemben azt mondják, hogy a többségi döntések szent és bevált rendezőelvek, amelyeknek sérthetetleneknek kell lenniük. Ennek az elvnek az ellenzőit üldözik és bebörtönzik, de álmukban sem jutna eszükbe, hogy saját hadseregüket vagy rendőrségüket e szent elvek szerint vezessék.

Komolyan kérdezlek titeket demokraták:

Hol a különbség például a katonai szféra és a nemzetgazdaság irányítása között, amelyet önök buzgón "demokratizálnak"? Ön szerint könnyebb egy hadsereget vezetni, mint egy államot? Vagy csak túl jól tudják, hogy aligha maradhatna meg bármelyikük is a vályúnál, ha személyes felelősséget kellene viselniük a rossz döntéseikért? Nem félték attól, hogy minden szánalmas dilettantizmusotok napvilágra kerülne, ha már nem tudátok semmilyen választói döntésekre, testületi ülésekre, frakcióhatározatokra alapozni, hanem őszintén a nép szemébe kellene néznetek? Ön már nem tudja, mi mozgatja az embereket, Ön már nem az emberekhez, hanem a televízió lencséjéhez beszél, Ön már nem az őszinte véleményét mondja, hanem a tudatlanok szimpátiájának udvarol! Ti demokraták vagytok a legundorítóbb teremtmények, akik valaha egy nemzetet vezettek! A fiatalok a nemzetiszocialista mozgalom soraiban megérik ezt, és leköpnék titeket!

Természetesen nem létezik tökéletes rendezőelv, és különösen a nemzetiszocialista Führer-elvnek egy nagy nehézséggel kell megküzdenie: egy **alkalmas vezetői elit kinevelésével**.

Adolf Hitler halála óta nincs többé "a" Führer. A háború után csak a Führer utáncsontjai maradtak, saját hiúságuk torz képei! A nemzetiszocialisták földalatti szervezete, az **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)** kijelenti, hogy Adolf Hitler halála óta senki sem tarthat igényt arra a tekintélyre, amely zsenialitása alapján természetesen a Führeré volt, hogy politikai vezetőnek lenni több felelősséget jelent, több teljesítményt és több áldozatot, mint másoké.

Az NSDAP/AO soraiban a Führer-elv a legtisztábban megvalósult, talán még a Harmadik Birodalomnál is jobban. Ennek a földalatti mozgalomnak a soraiban egy olyan harcos elit van kialakulóban, amelynek hamarosan felelősséget kell vállalnia népünkért, amelyért ezek a harcosok ma is a megszálló köztársaság börtöneiben járnak. Egy új embertípus van itt kialakulóban, akinek semmi, de semmi köze a nyugatnémet csonkaállam korrupt, felelősségtől ódzkodó "méltóságaihoz". Az új

urak kemények lesznek, büszkék meggyőződésükre és az áldozatokra, amelyeket meg kellett hozniuk; szeretni fogják népüket, és nem árulják el; ismerik a szegénységet és a kétségbeesést, de megtanulták, hogy az akarat mindent kikényszerít. Az üldöztetések megacélozzák majd őket, megismerik ellenfeleiket és szembeszállnak velük: **ŐK AZ ÚJ NÉMETORSZÁG!**

A Volksgemeinschaft nemzetiszocialista eszméje teljesen más forradalmi eszmét tartalmaz, mint amit a demokrácia egykor és a bolsevizmus ma is képvisel. Nekünk nemzetiszocialistáknak, amikor forradalomról beszélünk, az nem válogatás nélküli mézszárlásról, nem vérfürdőről és régi számlák rendezéséről szól, hanem egy teljesen új kezdetről, minden német megbékéléséről egy német államban. Az 1933. január 30-i nemzeti felkelés úgy telt el, hogy egyetlen ablaküveg sem tört be. Minden bizonnyal a világtörténelem egyik legerősebb forradalma volt, de minden bizonnyal a legkevésbé véres is - nem hasonlítható az 1789-es demokraták vérbűnéhez vagy az 1917-es bolsevik októberi forradalomhoz!

Ez az elv a mai nemzetiszocialista mozgalomra is érvényes. A mi második forradalmunk a megbékélés nagyszerű, minden németet felölelő ajánlata lesz! Egy általános amnesztia kiüríti a börtönöket, mindenki lehetőséget kap, hogy az új államban minden németnek - a volt bűnözőknek éppúgy, mint a tegnapi politikai ellenfeleknek - bizonyítani tudjon. Csak ha ez a bizalom csalódást okoz, akkor fognak lecsapni, ahogy csak a nemzetiszocialisták tudnak lecsapni: **Gyorsan, keményen, kíméletlenül és alaposan!**

A bűnözést energikusan elfojtják, a fő- és nemzetárulókat lelövik, a németellenes erők ellen harcolnak. A polgári igazságszolgáltatás helyét egy új, forradalmi igazságszolgáltatás veszi át, amelyet a népbíróság alapszabálya szerint egyetlen elv vezérel:

AZ A HELYES, AMI A NÉMET NÉPNEK JÓ!

Természetesen mi, nemzetiszocialisták tanultunk az 1945-ös vereségből. Ma már tudjuk, hogy azért vettünk, mert 1933 nemzeti örületében nem vettük figyelembe, hogy még mindig él egy döntő ellenfél: a **reakció!**

A reakció volt az, amely végül legyőzte a nemzetiszocializmust, a világháborús győzelmet az árulás szakadékan keresztül lehetetlenné tette, és ezzel a német népet a legújabb kori történelmének legnagyobb katasztrófájába sodorta: **Az összeomlásba.**

A fiatal nemzetiszocialisták szívében ma a reakció gyűlölete ég, a polgári konzervatívok azon klikkje iránt, akik olyan fürgén tudnak alkalmazkodni, és akik egy újabb győzelem után is újra a mozgalom soraiba fognak áramlani, hogy aztán

a szakadékba taszítják, amikor a szerencse fordulattal fenyeget. Ez nem történhet meg újra; fiatal harcosok ezrei, akik tudják, mi forog kockán, kiállnak ezért az esküért!

Mi, nemzetiszocialisták nem bízunk többé ebben a csoportban, nem vesszük igénybe a szolgáltatásaikat. A burzsoázia a történelem trágyadombjára való - de a jövő a forradalmároké! Mi mindannyian, nemzetiszocialisták, német hazafiak és szabadságharcosok, a második forradalom eszméjét valljuk. Hogy a német szabadságmozgalom képes a bolsevizmust szétzúzni, azt 1933-ban bebizonyítottuk; hogy a reakciót is le fogja győzni, hogy a német forradalmat kiteljesítse, ez Ernst Röhm öröksége, amelyet az új nemzedék szabadságharcosai fognak beteljesíteni.

A nemzeti szocialisták szocialisták, azaz a nemzeti német utat keresik a szocialista közösségbe. Ezért korunk két nagy forradalmi áramlatának - a nacionalizmus és a szocializmus összeolvadására törekszenek. Amíg a burzsoá nacionalisták és a forradalmi szocialisták kibékíthetetlen ellenségként állnak egymással szemben, addig a tőkés rendszer ezt az ellenségeskedést a saját túlélésére fogja felhasználni. Ezt a rendszert csak egy olyan forradalmi mozgalom fogja legyőzni, amely a nemzeti kérdés robbanékony jellegét éppúgy kihasználja, mint ahogyan erőteljesen kiáll a hátrányos helyzetűek érdekeiért. A szocializmus nem osztályharc. A szocializmus egy nép minden osztályának és rétegének közös küzdelme a tisztességes életért!

A jövő problémái óriásiak. Csak akkor oldhatók meg, ha mindenki összefog :

A vállalkozó és a munkás, a diák és a tanonc, az alkalmazott és a paraszt, akiket egyetlen, mindent átfogó mozgalom acélos köteléke egyesít, amelynek szakértői valódi megoldásokat keresnek, és nem zsúfolják össze a problémákat. Egy 80 milliós nemzet munkássága, találékonysága, szorgalma, amelyet minden német érdekében használnak fel - ez a német szocializmus!

A marxisták azt gyanítják, hogy a kapitalista rendszer ördöge a termelőeszközök magántulajdona. Államosítanak, és ezzel azt hiszik, hogy megoldották a problémát, segítették a jobb jövő kitörését. De alapvetően minden marad a régiben:

A nyersanyagok drágák és szűkösek, az embereknek nincs kedvük dolgozni, a hatalmas tervező apparátus drága, rossz döntéseket hoz, a gazdasági problémák állandó válsággá válnak. Egyetlen marxisták által irányított gazdaság sem bizonyult alkalmasabbnak, mint a nyugati kapitalista rendszerek. Sokan arra a következtetésre jutnak, hogy a kapitalizmus a legjobb, és alázatosan elfogadják válságait.

Tényleg mindent elfelejtettél?

Hogy a nemzetiszocializmus mindössze két év alatt hatmillió munkanélkülit szedett le az utcáról; hogy nem voltak sztrájkok, és a német munkás mégis először volt egyenrangú állampolgár, nem pedig kizsákmányolt proletár; hogy a vállalkozók továbbra is tulajdonosai maradtak gyáraiknak, és a gazdaság központi irányítása és irányítása mégis biztosította az igazságosságot; hogy a munkások először utazhattak nagy számban külföldre, hogy a szociális juttatások példaértékűek voltak, hogy minden szakmát megbecsültek, és senki nem nézett le másokat, mert állítólag alantas munkát végeztek; hogy a teljesítmény számított, nem az iskolai végzettség; hogy a német gazdaság teljes gözzel működött, és mégsem volt szükség külföldi munkásokra; hogy Németország független volt a kapitalista világgazdaságtól, és mégis mindenkinek jól ment; mindezt elfelejtettétek, ti németek? Ez volt a német szocializmus, a nemzetiszocialista állam mindössze hat évnyi béke vívmánya!

Nem vagyok teoretikus, és nem is akarok az lenni. Nem célom, hogy bevezetést adjak a nemzetiszocialista közgazdaságtanba. Mindazonáltal röviden szeretnék megvilágítani néhány pontot, amelyek a nemzetiszocialista nemzetgazdaság kialakulását alkotják. A központi pont a korporatív állam eszméje. A nemzetiszocializmus nem tagadja a különböző rétegek és osztályok létezését és eltérő érdekeiket. Nem követi azonban a marxizmusnak azt a megállapítását, hogy végső soron csak két osztálynak, a burzsoáziának és a proletariátusnak kell szembenéznie és harcolnia egymással. Nem követi azt a kapitalista érvelést sem, hogy a mindenki mindenki ellen folytatott harcnak, amelyet "az erők szabad játékának" neveznek, automatikusan a legjobb és legigazságosabb megoldáshoz kell vezetnie.

A nemzetiszocializmus nélkülözhetetlennek tartja a gazdaság átfogó ellenőrzését, hogy megakadályozza a drága rossz döntések elszabadulását, hogy megakadályozza, hogy teljesen haszontalan dolgokat állítsanak elő, míg másokat nem gyártanak, mert az anyagilag nem érné meg. Ahhoz, hogy az átfogó ellenőrzés lehetővé váljon, a nemzetiszocializmusnak véget kell vetnie az "erők szabad játékának", a jelenlegi gazdasági káosznak. Az összes már létező szakmai egyesületet és érdekcsoportot objektív szempontok szerint szervezett nagy intézményekbe, a vállalatokba fogják beolvasztani, amelyekben a munkaadók, a munkavállalók és a nemzetiszocialista mozgalom képviselői egyenlő arányban lesznek képviselve. A jövőben az egyes állampolgárok társmeghatározása és társfelelőssége ezeken a korporációkon keresztül fog megvalósulni, nem pedig az egymással harcoló és egymás útjában álló pártokon keresztül.

Az emberek nem pártokba születnek, hanem családba születnek, egy városban, egy faluban, egy régióban nőnek fel, és életük nagy részét a munkahelyükön töltik. Ezek egy társadalom természetes szerveződései, amelyben az egyénnek beleszólása lehet és kell, hogy legyen. A pártok valami természetellenes, me-

gosztó dolog. Anakronisztikusak! Ugyanakkor ezeken a vállalatokon keresztül történik az egész nemzetgazdaság tervezése és irányítása. A marxista gazdaságpolitika kulcsa a termelési eszközök tulajdonjoga. A kommunista államokban uralkodó tervezési káosz elegendő bizonyíték e gondolat helytelenségére.

A kapitalista gazdaságpolitika kulcsa az "erők szabad játéka". A nyugati gazdaság növekvő válsága ezt az elképzelést is megcáfolja. A nemzetiszocialista gazdaságpolitika kulcsa ezzel szemben a termelési eszközök feletti rendelkezési jog. Ez azt jelenti, hogy az érintett vállalkozónak alá kell vetnie magát a vállalatokban közös megegyezéssel kidolgozott állami tervezési döntéseknek, és így már nem rendelkezik szabadon a termelőeszközei feletti rendelkezési joggal, hanem továbbra is tulajdonos marad, tehát továbbra is érdekelt abban, hogy jól és olcsón dolgozzon, hogy jól keressen.

Ez a mi megoldási modellünk, a német szocializmus:

Olyan gazdasági tervezés, amely továbbra is lehetőséget ad a magánszervezetű nemzetgazdaság szabad fejlődésére - az állami tervezési döntések keretein belül. Csak akkor, ha a vállalkozó átlépi a határt, kivételes esetekben, a vállalatával való egyeztetés után, állami biztost lehet kinevezni. A magántulajdon azonban minden esetben megmarad, ez a jól működő nemzetgazdaság motorja. Az így felépített nemzetgazdaság biztosítja, hogy a völkisch élet minden alágazata egy irányba terelhető legyen.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPARTI DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit 76 Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Welt präsent. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Führerrolle von Massenarbeit, Vernetzung, Verfügung und Verankerung haben nicht amgedeutet, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind unendlich geliebte Väter und Kameraden, denen wir Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Väter. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe der historischen Verluste ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die europäische Gegenwart ist aber nicht, die Villen sind - gegen alle weißen Väter (?) - zu begehren. Seine Mühen und Erwartungen, Chiffren und Kennzeichnungen.

Ob "Lüge" oder "Lüge", ist im Weltkrieg oder im Stromkampf, ist ein Propagandabild, herauf oder auf einem Schicksalstafel unter Art. Jeder Nationalsozialist ist eine Pflicht.

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.08.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
Harmadik rész

NSS: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkoztak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.morningthecient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút akasztója. Az ember információt keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kutanni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezz lennél, aki feltársa az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felküzre hozni. Ismét az internetek

the NEW ORDER

Number 176 (102) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and miscegenation.

Whether "Lüge" or "Lüge", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!